

POSTANOWIENIE

6 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 grudnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa N. S.
przeciwko U. spółce akcyjnej
w W. (poprzednio A. spółce akcyjnej w W.)
z udziałem Powiatowego Rzecznika Konsumentów we Wrocławiu
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,
na skutek skargi kasacyjnej U. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 28 lutego 2022 r., VII AGa 23/20,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści)
zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie
w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie
tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanej odpisu postanowienia
do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o pierwszą spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżąca przedstawiła wątpliwości ujęte w pytaniach: „Czy w ramach kontroli abstrakcyjnej postanowień wzorca umowy, dla wykazania, że wysokość wartości wykupu w umowach ubezpieczenia na życie z UFK w przypadku wcześniejszego wypowiedzenia umowy przez konsumenta pozostaje w związku z kosztami poniesionymi przez zakład ubezpieczeń w związku z zawarciem i wykonywaniem umowy oraz ryzykiem przedsiębiorcy konieczne jest wykazanie, że wysokość wskaźnika wykupu jest powiązana z rzeczywistymi kosztami ponoszonymi przez zakład ubezpieczeń w odniesieniu do konkretnej umowy ubezpieczenia na życie z UFK w proporcji 1:1, czy też określenie wartości wykupu może nastąpić na podstawie kosztów prognozowanych, a przypisanie części tych kosztów do poszczególnych umów na potrzeby określenia wartości wykupu może nastąpić za pomocą metod eksperckich?; Czy art. 18 ust. 2 Ustawy o działalności

ubezpieczeniowej stosuje się (choćby w drodze analogii) do umów ubezpieczenia na życie z UFK, a w szczególności do zasad określania przez zakład ubezpieczeń wartości wykupu i wskaźnika wykupu, biorąc pod uwagę dyrektywy wynikające z tego przepisu, zakładające obowiązek niegenerowania przez zakład ubezpieczeń straty, tj. zagwarantowanie pokrycia kosztów działalności zakładu ubezpieczeń?; Czy w ramach kontroli abstrakcyjnej postanowień wzorca umownego, ocenę, czy dane postanowienie kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w rozumieniu przepisu art. 385¹ § 1 k.c., tj. czy poddaje się w ogóle kontroli abstrakcyjnej pod kątem abuzywności, należy prowadzić z uwzględnieniem wszystkich postanowień tego wzorca, czy też tylko z uwzględnieniem tych postanowień, które zostały objęte żądaniem pozwu?”

Przedstawione przez skarżącą wątpliwości nie odzwierciedlają istotnych zagadnień prawnych usprawiedliwiających wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Uzasadnienie tego wniosku nie zawiera wyводу odwołującego się do argumentacji jurydycznej odpowiadającej wskazanym na wstępie wymaganiom; nie prezentuje w sposób dostateczny możliwych odmiennych rozstrzygnięć przedstawionych problemów oraz nie wskazuje, że przepisy, które ich dotyczą nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyslanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ. i z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04 - nie publ.).

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć, że wskazana przez skarżącą przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[SOP]

[as]

